

יש ח"כים המתעשרים מ'מיקצוע עריכת הדין בעודם מכהנים בכנסת. מישהו רוצה לשים לזה קץ

הח"כלינים

לעשות זאת. אבל הוא הגיע לעורך-דין מסוים, שהוא גם ח"כ. עורך-הדין פנה לפרקליט-המחוז שבו הוגש כתב האישום והצליח לעשות את הבלתי אפשרי. כתב-האישום נגד לקוחו בוטל.

שריר מסרב

ב בארצות אחרות בעולם התי עוררו בעיות דומות והן נפתרו בדרכים שונות. בארצות-הברית אוסר החוק על עורך-דין, שהוא גם נציג ציבור, להרוויח ממיקצועו יותר מאחוז מסוים ממסכורתו הממשלתית. שריד מישפטים בישראל, אברהם שריר, שי הוא עצמו עורך-דין, הציע בסוף 1987 הצעה דומה. השר הציע להגביל את הכנסתם של חברי-כנסת מעיסוק נוסף לגובה של 15% ממסכורתם כח"כים. אלא שהוא לא חזר על הצעתו זו מאז.

יש לציין כי למרות שאחוז עורכי-הדין בין חברי-כנסת הוא גדול, רק חלק מיוערי מהם עוסק בעריכת-דין ממש בזמן כהונתם כח"כים. המפורסם מים ביניהם כיום הם עורכי-דין אהוד אלמרט, פרופסור דויד ליבאי, רוני מילוא, השר משה שחל וחיים רמון.

ח"כים אחרים ושירים אחרים בעלי רישיון לעריכת-דין שאינם עוסקים במיקצועם הם השר שריר, השר משה ניסים, השר יצחק מודעי, דן מרדור, אוריאל לין ושלומית אלוני. בשעתו היה ח"כ (ראו) חיים הרצוג פרקליט משגשג.

להפתעת נציגי לישיבת עורכי-הדין, הם נתקלו בסירובו של שר-המישפטים שריר, לחתום על התיקון המוצע. השר טוען כי לפני הכנסת נמצאת קצת הצעת חוק חסינות חברי-הכנסת וכוונתם וחובותיהם (תיקון מס. 5) התשמ"ח 1988, שסירד גם את עניינם של עורכי-הדין, ולכן אין לדעתו של השר טעם לתקן את כללי לישיבת עורכי-דין.

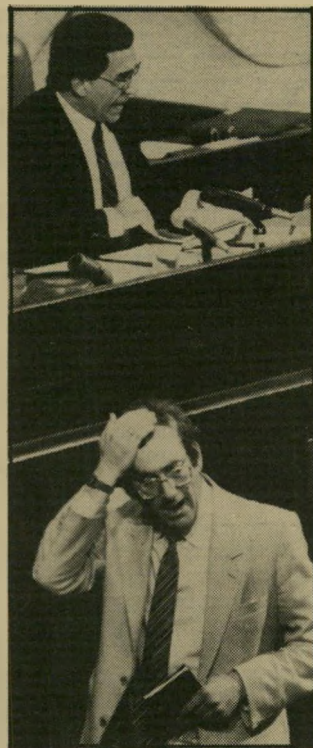
הד"ר משגשג מאשים את השר כי סירובו לחתום על התיקון נובע משריר רות-לב ומשיקולים זרים. לדעתו של משגשג אין לשר-המישפטים כלל שיר קול-דעת, מכיוון שאין לו על-פי החוק זכות וטו על החלטות של המועצה הארצית של לישיבת עורכי-דין.

אלנה אלון

ציון צפירי, העולם הזה

שר שריר, מחוק שרירות-לב

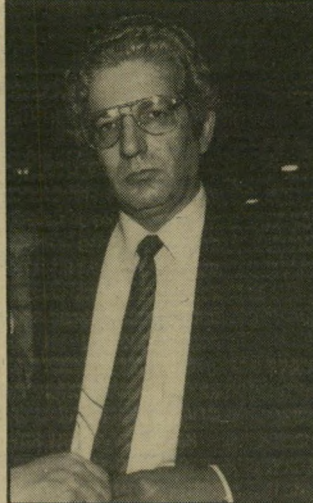
ח"כ אלמרט ושר שחל להתיר רק הופעה במישפט

הפרקליטות, אבל חשש מאוד פן השופט לא יאשר אותה.

כדי לוודא כי העיסקה תאושר, פנה אותו נאשם לח"כ עורך-דין, הנמנה על מיפגתו של השופט שישיב לדין. הל-קוח שילם לעורך-הדין עבור הופעה של כמה דקות סכום של 25 אלף דולר. דבר ידוע הוא כי עסקות-טיעון מאושרות כדבר שבשיגרה על-ידי בתי-המישפט, ועל כן טוענים עורכי-דין כי אותו נאשם ביבון את כספו לשווא.

במיקרה אחר הסתכן איש-ציבור מעירדה מסוימת בפלילים והוגש נגדו כתב-אישום. האיש, שחשש מעונש מאסר ומסיום הקאריירה הפוליטית שלו, חיפש עורך-דין שיבטיח לו את ביטול כתב-האישום נגדו. אף אחר מעורכי-הדין הרגילים לא יכול היה

אבי ולדמן, העולם הזה

ח"כ ליבאי, רק 15%

ב כל כנסת יש חברים רבים שהם גם עורכי-דין. מישפטים הוא מיקצוע מועדף לפוליטיקאים, והוא מקנה להם ידע רב בחוקים, מיסגרות שילטוניות ויחסים בינלאומיים. מאידך, יכול מעמר כח"כ להקנות לעורך-דין קרשי קפיצה כלכלי אדיר.

המצב שעורכי-דין יכולים לעשות שימוש פסול במעמדם הכפול גם כחברי-כנסת, הטריד במשך שנים רבות רבים מחברי לישיבת עורכי-הדין. במי שך שנים רבות הצטברו רוגמות לא מעטות של שימוש לא-נאות במעמד כפול זה. כתב עורך-הדין הר"ר חיים משגב, בעתירה שהגיש השבוע לבית-המישפט הגבוה-לצדק.

הד"ר משגב, חבר במועצה הארצית של לישיבת עורכי-הדין, מבקש מבית-המישפט הגבוה-לצדק, לחייב את שר-המישפטים, אברהם שריר, לחתום על תיקון כלכלי לישיבת עורכי-הדין. ההג"ב לה שמטיל עליהם התיקון החדש כולל לת כל עיסוק אחר כעורך-דין, כולל הופעה לפני ועדות לבניין ערים, טאבו, רשויות ממשלתיות שונות ואפילו לפי ני היועץ-המישפטי.

הדבר היחיד שיהיה מותר להם בגדר מיקצועם כעורכי-דין, יהיה הופעה בבתי-המישפט, מתוך הנחה כי שופטים מיקצועיים מחוסנים בפני הוזהר האופף חברי-כנסת.

ח"כים, שהם גם עורכי-דין, עשו לא אחת קרדום ממיקצועם הכפול, והפכו למיליונרים תוך קרנציה בכנסת. הם עוררו עליהם את קינאת חבריהם ככני סת, שאינם עורכי-דין ונאלצים להסתפק במשכורת ממשלתית וגם את קינאת חבריהם ללישיבת עורכי-הדין, הרואים בהם מתחרים בלתי הוגנים.

ברור כי פרקליט המזמין את לקוחו למיון הח"כים של הכנסת, ומתגאה בפניו בחברותו עם שרים וסגני-שרים, זוכה ביתרון כביר על פני כל חבריו למיקצוע. הרווחים הצפויים לעורך-דין המנצל קשרים כאלה בעולם-העסקים לא יסולאו בפו.

סיפורים רבים על מיקרים כאלה מסתובבים במסדרונות הכנסת. גם בשטח הפלילים יש לעורכי-דין ח"כים יתרונות גדולות. ידוע הסיפור על נאשם שעשה עסקת-טיעון עם

אבי ולדמן, העולם הזה

פרקליט מישיגב, אין זכות-זמנו

לגתיות. הכנסת עצמה היתה כמעט משותקת. אמר הילל: נראה כי עבודה טובה בכנסת אינה בהכרח המלצה טובה בעינייהם של מרכיבי-הרשימות. זוהי האמת לאמיתה. הח"כים הטורבים ביותר בכנסת האחרונות נפסלו על-ידי הבוחרים. מי שנאבק בכנסת, התמסר לעבודה והצליח לייצג את דעתו, מצא כי נפסל לטובת אנשים "חדשים", או לטובת עסקנים מקומיים אפורים.

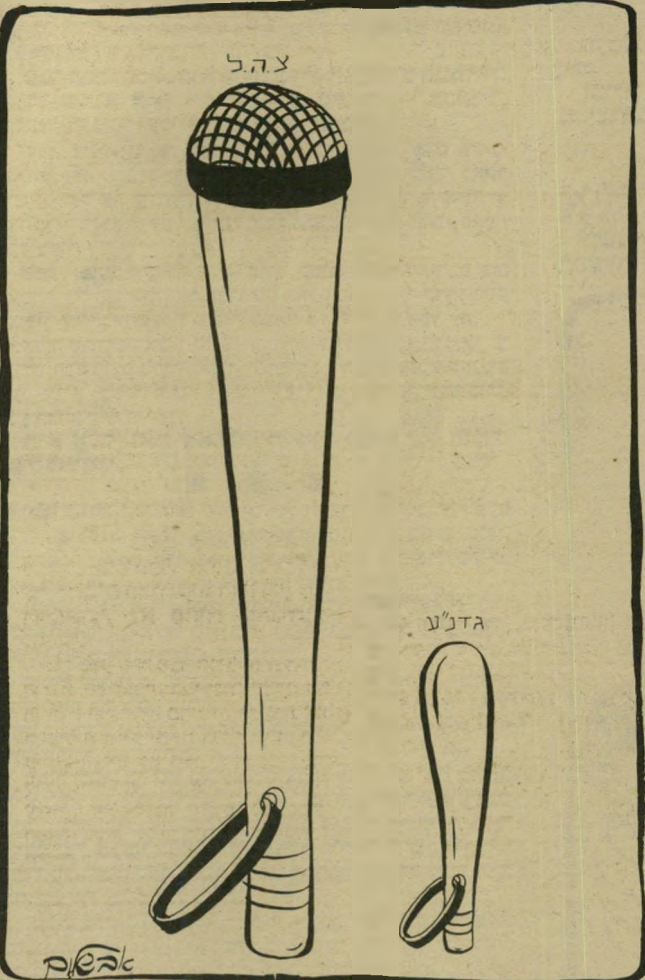
כי גם לציבור לא איכפת מה מתרחש בכנסת. אין ביקוש לח"כים טובים. התוצאה: הכל רוצים להצטרף למרעון האכסכולוסיבי של חברי-הכנסת, לשבת במיוזון ולהיות קרובים למלכות. כמעט איש אינו מעוניין להשתתף באמת בעבודה היומיומית של בית-הנבחרים, שהוא הריבון במישטר הרמורטי. חקיקת חוקים הנוגעים לכל

(המשך עמוד 6)

הגושים הוא בעיקר כסימנות. מיפגת-העבודה רוגלת ב-אופציה הירד-נית", שאבר עליה הכלה, ובוועידה הבינלאומית המקוצצת, שאיש אינו נלהב לה.

לגבי הבעיות הפנימיות העיקריות של המדינה — מערכיים-מיוזרחיים, דתי-מדינה — אין למיפגה מה לא מר.

במצב זה היה זה טיבעי אילו הופיעו כוירה אנשים חדשים, צעירים, בעלי מרץ ואמונה, המטיפים לפיתרונות חדשים בעניינים חברתיים ו/או מדריניים — טראנספר, משא-ומתן עם אש"ף, הפרדת הדת מן המדינה, מהפכה מיוזרחית או אנטי-מיוזרחית. אך המועמד מדים יודעים היטב שכל מסר יקים נגד דם חלק מן המיפגה. לכן אין איש אומר דבר, ונראה שגם אין לאיש מה לאמר.

אדם, קביעת תקציבים של מיליארדים הנגבים ממשלמי-המיסים, ריון על בעית-הגורל של המדינה והאורח — כל אלה משעממים את בהם גימיק.

יחסים מרחביים ציר דמשק ירושלים

לח"כ מיכאל איתן יש בעל-ברית נאמן: הנשיא הסורי, חאפט' אל-אסד

בגין ונתניהו. בתנועת-החרות אין המצב יותר טוב, ולוא רק מפני שמצע המיפגה הוא נוקשה וקבוע. מי שעורער עליו, כמו משה עמירב, נפלט החוצה.

אולם בתנועת-החרות יש קבוצה שלמה של צעירים, הנראים לציבור כעתודה מבטיחה. לאנשים כמו דן מרדור ועוזי לנדאו, מאיר שיטרית ושאר ראשי עיירות-הפיתוח, נוסף עתה בני מין נתניהו. גם בנימין זאב בגין מתחיל להיראות כמועמד.

אין ביקוש. סיבה אחרת לליגולו הציבורי על המועמדים נובעת מן העובדה הכוללת שאיש מהם אינו מתי כוון באמת להיות חברי-כנסת בפועל. הכל שואפים לתואר. לכל היותר הם רואים בכנסת מכשיר כדי להתעשר (ראו עמוד 8) ו/או כדי להגיע למעמד של שר או סגן-שר.

הדבר התבטא השבוע בתופעה מבישה, שעליה דיבר יו"ר הכנסת, שלמה הילל. ערב הרכבת הרשימות, כדאי היה לחבריה-הכנסת הנוכחיים להבליט את עצמם בעבודת הכנסת, להוכיח שהם ח"כים טובים.

תחת זאת עשו הכל את ההיפך. הם נעדרו מן הכנסת, עסקו בקנוניות מיפגת